

R O M Â N I A
CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
CABINETUL PREȘEDINTELUI

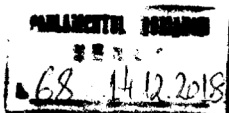
Palatul Parlamentului

Calea 13 Septembrie nr.2, Intrarea B1, Sectorul 5, 050725, București, România

Telefon: (+40-21) 313.25.31; Fax: (+40-21) 312.54.80

Internet: <http://www.ccr.ro> E-mail: pres@ccr.ro

Dosar nr.2197A/2018

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
REGISTRATURĂ JURISDIȚIONALĂ
NR. 10485 / 13 DEC 2018

Domnului

Călin Constantin Anton POPESCU-TĂRICEANU
Președintele Senatului

T2819
13 xu 2018

În conformitate cu dispozițiile art.16 alin.(2) din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, vă trimitem, alăturat, în copie, sesizarea formulată de Președintele României referitoare la neconstituționalitatea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.96/2016 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul educației, cercetării, formării profesionale și sănătății.

Vă adresăm rugămintea de a ne comunica punctul dumneavoastră de vedere până la data de 15 ianuarie 2019 (inclusiv în format electronic *Word* la adresa de mail ccr-pdv@ccr.ro), ținând seama de faptul că dezbaterile Curții Constituționale vor avea loc la data de 30 ianuarie 2019.

Vă asigurăm, domnule Președinte, de deplina noastră considerație.

Președinte,

prof. univ. dr. Valer DORNEANU

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

Dosar nr. 2197A/2018

ROMÂNIA

Administrația Prezidențială - Cabinetul Președintelui
CP1/2056..... / 13.12.2018

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
REGISTRATURĂ JURISDICȚIONALĂ
NR. 10451 / 13 DEC 2018

ORA 12⁰⁰

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

București, 2018

Domnului VALER DORNEANU

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

În temeiul dispozițiilor art. 146 lit. a) din Constituție și ale art. 15 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, formulez următoarea

SESIZARE DE NECONSTITUȚIONALITATE

asupra

Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 96/2016 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniile educației, cercetării, formării profesionale și sănătății

La data de 5 decembrie 2018, Parlamentul României a transmis Președintelui României, în vederea promulgării, Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 96/2016 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniile educației, cercetării, formării profesionale și sănătății.

Ținând cont de faptul că forma legii transmise la promulgare este una ulterioară procedurii de reexaminare ca urmare a Deciziei Curții Constituționale nr. 63/2018 (publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 201 din 06 martie 2018) și având în vedere faptul că Parlamentul a adoptat o serie de reglementări care excedează limitelor cererii de reexaminare formulate de Președintele României și care sunt contrare și deciziei menționate, considerăm că Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 96/2016 a fost adoptată cu încălcarea dispozițiilor art. 77 alin. (2) și ale art. 147 alin. (2) și (4) din Constituție, pentru motivele prezentate în continuare.

La data de 4 ianuarie 2018, Președintele României a formulat o sesizare de neconstituționalitate asupra Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 96/2016 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniile educației, cercetării, formării profesionale și sănătății, solicitând instanței constituționale să constate că Parlamentul a adoptat această lege cu nerespectarea dispozițiilor privind limitele reexaminării, așa cum acestea sunt prevăzute de art. 77 alin. (2) din Constituție, precum și cele ale art. 1 alin. (5) din Legea fundamentală referitoare la calitatea legii. Ca urmare a pronunțării Deciziei Curții Constituționale nr. 63 din 13 februarie 2018, după parcurgerea procedurilor legislative parlamentare, Parlamentul a adoptat Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 96/2016 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniile educației, cercetării, formării profesionale și sănătății în forma dedusă controlului Curții Constituționale prin prezenta sesizare.

Curtea Constituțională a statuat, prin Decizia nr. 63/2018, că Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 96/2016 este, în ansamblul său, neconstituțională și că se impune reluarea procedurii de dezbatere a cererii de reexaminare, în condițiile și limitele fixate de art. 77 alin. (2) din Constituție. Potrivit paragrafului 49 din această decizie, „limitele cererii de reexaminare au fost depășite în privința art. I pct. 9, 11, 14, 19, 20, 21, 23-25 și 31, în timp ce art. I pct. 27 sau pct. 29 și art. III din legea adoptată în prima fază au fost eliminate, deși cererea de reexaminare nu le-a vizat.” Totodată, Curtea Constituțională a constatat că, practic, prin conținutul normativ al legii criticate Parlamentul s-a comportat ca și când nu ar fi fost în procedura de reexaminare a legii, ci în procedura obișnuită/comună și, prin urmare, dispozițiile art. 77 alin. (2) din Constituție au fost încălcate.

Așadar, Decizia Curții Constituționale nr. 63/2018 a avut ca efect redeschiderea procedurii de reexaminare a legii de către Parlament pentru punerea de acord a prevederilor neconstituționale cu decizia instanței constituționale în temeiul art. 147 alin. (2) din Constituție. Potrivit jurisprudenței sale constante (a se vedea Decizia nr. 1.177 din 12 decembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 871 din 20 decembrie 2007, Deciziile nr. 872 și nr. 874 din 25 iunie 2010, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010, Decizia nr. 975 din 7 iulie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 568 din 11 august 2010, sau Decizia nr. 33 din 23 ianuarie 2018, publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 146 din 15 februarie 2018 și Decizia nr. 61/2018 din 13 februarie 2018, publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 204 din 06 martie 2018) Curtea Constituțională a statuat că, în cadrul acestei proceduri, Parlamentul poate modifica și alte prevederi legale numai dacă acestea

se găsesc într-o legătură indisolubilă cu dispozițiile declarate ca fiind neconstituționale, pentru a asigura caracterul unitar al reglementării și, în măsura în care se impune, va recorela celelalte dispoziții ale legii ca operațiune de tehnică legislativă, fără a putea aduce alte modificări de substanță legii în cauză.

În cazul de față, ca urmare a Deciziei Curții Constituționale nr. 63/2018, Parlamentul, din nou, a eliminat unele texte și a operat modificări, fără ca acestea să fi făcut obiectul cererii de reexaminare și, în mod evident, contrar soluției dispuse de către instanța constituțională. Examinând legea adoptată de Camera decizională, Senatul, reiese că anumite texte din legea criticată au fost eliminate, iar altele nu au legătură cu observațiile formulate de Președintele României prin cererea de reexaminare.

Astfel, observăm că intervenția legislativă de la art. I pct. 17 din legea dedusă controlului de constituționalitate vizează extinderea perioadei până la care școlile doctorale se consideră a fi acreditate, respectiv de la data de 1 octombrie 2019 până la data de 1 octombrie 2020. Or, în această situație, Parlamentul nu avea deschisă calea reexaminării acestei dispoziții, întrucât aceasta nu a făcut obiectul cererii de reexaminare. În privința dispozițiilor acestui punct 17 (fostul pct. 31 din legea adoptată în prima fază și din legea adoptată după cererea de reexaminare a Președintelui României) Curtea Constituțională a stabilit expres că limitele cererii de reexaminare au fost depășite și, prin urmare, acestea nu puteau face obiectul unei modificări.

Totodată, prin adăugarea art. III în legea supusă controlului de constituționalitate, Parlamentul a depășit limitele cererii de reexaminare, întrucât legea adoptată în primă fază conținea doar două articole, art. I și II.

De asemenea, învederăm faptul că din legea criticată lipsesc dispozițiile cuprinse la art. I pct. 27 și 29, astfel cum erau prevăzute acestea în legea adoptată în prima fază, aceasta neavând nicio legătură cu solicitările de reexaminare ale Președintelui României. Subliniem că eliminarea acestor dispoziții a fost stabilită în mod expres ca fiind neconstituțională de către Curtea Constituțională prin Decizia nr. 63/2018, potrivit paragrafului 49. Prin urmare, în cazul de față, ca efect al depășirii de către Parlament a limitelor reexaminării, norma criticată încalcă atât dispozițiile art. 77 alin. (2) cât și pe cele ale art. 147 alin. (2) din Constituție. Mai mult decât atât, considerăm că, în acest mod, legea a fost adoptată cu ignorarea celor statuate prin Decizia nr. 63/2018 și prin jurisprudența constantă a Curții Constituționale, înfrângând în acest mod voința instanței de contencios constituțional. Astfel, legea s-a adoptat prin înlăturarea efectului deciziei instanței constituționale, care este unul obligatoriu, inclusiv pentru legiuitor. Considerentele și dispozițiile obligatorii ale deciziilor Curții Constituționale se impun cu aceeași forță juridică tuturor subiectelor de drept. De aceea, ținând cont de aceste

argumente cât și de cele anterior expuse, considerăm că legea criticată a fost adoptată cu încălcarea art. 147 alin. (4) din Constituție.

Cu toate că instanța constituțională a soluționat obiecția de neconstituționalitate cu o decizie de constatare în ansamblu a neconstituționalității legii criticate, aceasta a impus reluarea procedurii de dezbatere a cererii de reexaminare, în condițiile și limitele fixate de art. 77 alin. (2). În cazul de față, legea criticată s-a adoptat nu numai cu nesocotirea celor statuate prin Decizia nr. 63/2018, dar s-au depășit din nou limitele reexaminării. Ca efect al acestei decizii, considerăm că Parlamentul a dobândit dreptul de a reexamina și dezbate legea de două ori ca urmare a solicitării Președintelui României. În acest mod se poate crea o situație absurdă, susceptibilă de abuz, în care Parlamentul dobândește dreptul de a reexamina aceeași lege în mod repetat, în timp ce Președintele României are, în temeiul art. 77 alin. (2), dreptul de a solicita reexaminarea unei legi o singură dată. De aceea, considerăm că este esențial, în vederea păstrării echilibrului constituțional, ca instanța constituțională să procedeze la soluționarea definitivă a acestei situații și să constate neconstituționalitatea acestei legi în ansamblu, fără posibilitatea Parlamentului de a o mai reexamina.

În considerarea argumentelor expuse, vă solicit să admiteți sesizarea de neconstituționalitate și să constatați că prevederile Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 96/2016 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniile educației, cercetării, formării profesionale și sănătății sunt neconstituționale, în ansamblu.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS - WERNER IOHANNIS

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
SENAT
L. 68/08-01-2018

SENAT
PREȘEDINTE
Nr. 74
Data 1-01-2018

R O M Â N I A
CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
CABINETUL PREȘEDINTELUI

Palatul Parlamentului

Calea 13 Septembrie nr.2, Intrarea B1, Sectorul 5, 050725, București, România

Telefon: (+40-21) 313.25.31; Fax: (+40-21) 312.54.80

Internet: <http://www.ccr.ro> E-mail: pres@ccr.ro

Dosar nr.7A/2018

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
REGISTRATURĂ JURISDICȚIONALĂ
NR. 81 / 05 JAN 2018

Domnului
Călin-Constantin-Anton POPESCU-TĂRICEANU
Președintele Senatului

L68/2018
În conformitate cu dispozițiile art.16 alin.(2) din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, vă comunicăm, alăturat, în copie, sesizarea formulată de Președintele României referitoare la neconstituționalitatea prevederilor Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.96/2016 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniile educației, cercetării, formării profesionale și sănătății.

Vă adresăm rugămintea de a ne comunica punctul dumneavoastră de vedere până la data de 23 ianuarie 2018, ținând seama de faptul că dezbaterile Curții Constituționale vor avea loc la data de 31 ianuarie 2018.

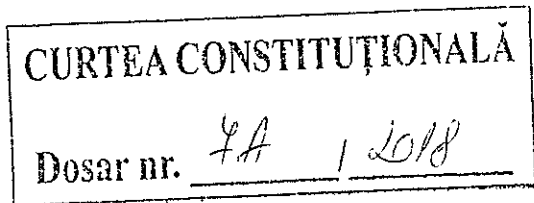
Vă asigurăm, domnule Președinte, de deplina noastră considerație.

p. Președinte,

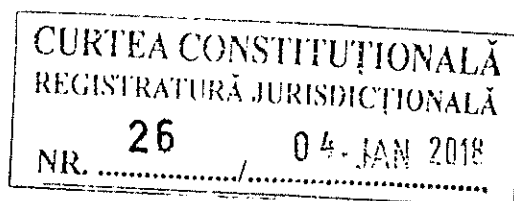
Judecător

Daniel Marius MORAR

R O M Â N I A

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

București, 2018

CP1/105/4.01.2018

Domnului VALER DORNEANU

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

În temeiul dispozițiilor art. 146 lit. a) din Constituție și ale art. 15 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, formulez următoarea

SESIZARE DE NECONSTITUȚIONALITATE

asupra

Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 96/2016 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniile educației, cercetării, formării profesionale și sănătății

La data de 27 decembrie 2017, Parlamentul României a transmis Președintelui României, în vederea promulgării, Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 96/2016 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniile educației, cercetării, formării profesionale și sănătății. În opinia noastră, atât în cadrul dezbaterii inițiale, cât și în cadrul reexaminării, Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 96/2016 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniile educației, cercetării, formării profesionale și sănătății a fost adoptată cu încălcarea dispozițiilor art. 75 și ale art. 77 alin. (2) din Constituție. De asemenea, prin conținutul normativ, legea menționată încalcă și dispozițiile art. 1 alin. (5) din Constituție.

1. Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 96/2016 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniile educației, cercetării, formării profesionale și sănătății a fost adoptată cu încălcarea dispozițiilor art. 75 din Constituție

În ceea ce privește sesizarea Camerelor, instituind o specializare funcțională în materie de legiferare, art. 75 din Constituție stabilește competența decizională a Camerei Deputaților și a Senatului, reglementând un mecanism de adoptare a legii în virtutea căruia una dintre Camere poate fi o simplă Cameră de reflecție, atunci când este prima Cameră sesizată, sau poate fi o Cameră decizională, atunci când se pronunță definitiv asupra unei inițiative legislative care a fost adoptată sau respinsă de prima Cameră sesizată. Totodată, atunci când una dintre Camere este sesizată cu o inițiativă legislativă care intră în competența primară a celeilalte Camere, viciul de procedură poate fi acoperit dacă cealaltă Cameră este de acord cu textul adoptat de Camera care și-a depășit competențele. Dacă cea de-a doua Cameră adoptă inițiativa legislativă într-o nouă redactare, aceste dispoziții urmează să facă obiectul unei noi deliberări în prima Cameră. Așadar, competența decizională a unei Camere izvorăște din dispozițiile alin. (1) al art. 75 din Legea fundamentală, iar în procedura de legiferare fiecare dintre cele două Camere ale Parlamentului are obligația de a-și verifica propria competență în raport cu conținutul normativ al fiecărei intervenții legislative. În mod evident, stabilirea competenței decizionale nu ține doar de exprimarea voinței uneia dintre Camere, ci este o obligație constituțională ce revine fiecăreia dintre ele. Numai în acest mod se dă eficiență dispozițiilor art. 75 alin. (4) și (5) din Constituție.

La data de 4 aprilie 2017, Camera Deputaților a adoptat Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 96/2016 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniile educației, cercetării, formării profesionale și sănătății. Legea cuprindea un număr de trei articole romane, respectiv: art. I, ce însuma 19 intervenții legislative, modifica art. I, II, III, IV și VIII din O.U.G. nr. 96/2017; art. II și art. III cuprindeau o serie de prevederi tranzitorii. Legea astfel adoptată a fost înaintată Senatului care, în conformitate cu prevederile art. 75 din Constituție și ale art. 133 din Regulamentul Camerei Deputaților, urma să o dezbată și să o adopte în calitate de Cameră decizională. Menționăm că potrivit adresei de înaintare a legii (Plx. nr. 12/2017 din 4 aprilie 2017), Camera Deputaților nu și-a reținut în competență decizională nicio dispoziție a Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 96/2016, urmând ca Senatul să dezbată această lege cu deplină competență decizională.

Adoptată de Senat la data de 27 iunie 2017, legea menționată cuprindea două articole romane, respectiv: art. I - ce modifica art. I, II, III, IV și VIII din O.U.G. nr. 96/2017- și însuma 31 intervenții legislative, în timp ce art. II cuprindea

prevederi tranzitorii. De asemenea, în conținutul normativ al art. I al legii a fost introdus, la pct. 21, după art. I din O.U.G. nr. 96/2016, un nou articol, art. I¹. Cu privire la toate aceste texte, Senatul a decis definitiv, fără a fi reținut competența decizională a Camerei Deputaților pentru vreuna dintre dispozițiile Legii de aprobare a O.U.G. nr. 96/2016. În forma adoptată de Senat în calitate de Cameră decizională, această lege a fost transmisă Președintelui României, în vederea promulgării.

La data de 19 iulie 2017, în conformitate cu prevederile art. 77 alin. (2) din Constituție, Președintele României a cerut Parlamentului reexaminarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 96/2016 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniile educației, cercetării, formării profesionale și sănătății.

În cadrul reexaminării ca urmare a cererii formulate de Președintele României, în calitate de primă Cameră competentă, Camera Deputaților a reexaminat Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 96/2016, ocazie cu care a stabilit că pentru art. I¹, art. IV, art. VII și art. VIII alin. (5) și alin. (6) urmează să se pronunțe în calitate de Cameră decizională (adresa de înaintare către Senat Plx. nr. 12/2017 din 19 septembrie 2017). Așadar, spre deosebire de dezbaterile inițiale, de această dată, în cadrul reexaminării legii, Senatul urma să se pronunțe în calitate de Cameră decizională pe întreaga lege de aprobare a O.U.G nr. 96/2016, cu excepția textelor anterior menționate.

La data de 4 decembrie 2017, Senatul a reexaminat legea și, întrucât a modificat textele cu privire la care Camera Deputaților își reținuse competența decizională a retrimis legea la Camera Deputaților pentru art. I¹, art. I² (nou introdus de Senat) și art. IV (adresa de înaintare a Senatului L68/2017 din 4 decembrie 2017). Asupra acestora, Camera Deputaților, în ședința din 19 decembrie 2017, a decis definitiv.

Așadar, în cadrul dezbaterii anterioare reexaminării, Senatul s-a comportat ca o Cameră decizională cu deplină competență pentru întreaga Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 96/2016 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniile educației, cercetării, formării profesionale și sănătății, deși față de forma adoptată inițial de Camera Deputaților a introdus art. I¹ (art. I pct. 21 din lege) și a modificat art. IV (art. I pct. 29 din lege). Însă, în cadrul reexaminării, Senatul a înțeles să își înlăture competența decizională inițial stabilită, după ce Camera Deputaților și-a stabilit expres competența decizională cu privire la aceste dispoziții.

Prin urmare, aceleași norme cu același conținut normativ au fost adoptate atât înainte, cât și după reexaminare cu încălcarea dispozițiilor constituționale referitoare la sesizarea Camerelor.

Pe de o parte, față de dispozițiile art. 75, în cadrul primei dezbateri, Senatul a adoptat Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 96/2016 cu încălcarea competenței decizionale a Camerei Deputaților, ignorându-și obligația de verificare a competenței decizionale. Retrimițând legea Camerei Deputaților, în cadrul reexaminării, pentru a decide definitiv asupra unor texte cu același conținut normativ, cu privire la care decisese definitiv în cadrul dezbaterii inițiale, Senatul a admis implicit că în cadrul primei dezbateri a adoptat această lege cu încălcarea art. 75 alin. (5) din Constituție. Indiferent de Camera decizională pentru una sau alta dintre dispozițiile legii deduse controlului de constituționalitate, aceasta a fost adoptată cu încălcarea art. 75 alin. (4) și (5) din Constituție, întrucât pentru prevederi cu același conținut normativ în cadrul celor două lecturi ale legii au decis definitiv când Senatul, când Camera Deputaților.

Pe de altă parte, în cadrul reexaminării, procedând la reanalizarea legii și sub aspectul competenței sale decizionale, Camera Deputaților a depășit limitele reexaminării, deoarece nici aspectele referitoare la procedura adoptării legii și nici toate textele asupra cărora s-a intervenit concret în cadrul acestei navete ce avea drept scop rezolvarea unor conflicte de competență decizională (Cameră de reflecție/Cameră decizională) nu au făcut obiectul cererii de reexaminare. În acest sens, menționăm art. I¹ (art. I pct. 21 din forma legii înainte de reexaminare) ce fusese introdus în textul legii de Senat în calitate de Cameră decizională, dar care nu a făcut obiectul cererii de reexaminare. Astfel, în cadrul reexaminării, Camera Deputaților a eliminat acest articol, stabilindu-și totodată și competența decizională cu privire la el. La rândul lui Senatul, reexaminând acest text, nu numai că l-a reintrodus, dar a și adăugat unul nou, respectiv art. I² (art. I pct. 21 din forma Senatului după reexaminare). Camera Deputaților, în calitate de Cameră decizională elimină din textul legii atât art. I¹ cât și art. I², deși nici unul dintre aceste texte și, implicit problematica reglementată de ele, nu făcuseră obiectul cererii de reexaminare, fiind încălcate prevederile art. 75 coroborate cu cele ale art. 77 alin. (2) din Constituție.

2. Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 96/2016 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniile educației, cercetării, formării profesionale și sănătății a fost adoptată cu încălcarea dispozițiilor art. 77 alin. (2) din Constituție

Prin raportare la art. 77 alin. (2) din Constituție, în jurisprudența sa Curtea Constituțională a stabilit că Parlamentul României trebuie să se pronunțe strict față de problemele ridicate de către Președinte în cererea de reexaminare. (Decizia nr. 355/2007 referitoare la constituționalitatea Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 3/2000 privind organizarea și desfășurarea referendumului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 318 din 11 mai 2007; Decizia nr. 31/2016 asupra admiterii sesizării de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 56 alin. (2) și (3) din Regulamentul activităților comune ale Camerei Deputaților și Senatului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 117 din 16 februarie 2016).

Totodată, Curtea a reținut că în cadrul reexaminării trebuie reanalizate textele cuprinse în cererea Președintelui României, precum și cele care au legătură cu acestea, fiind necesară corelarea tehnico-legislativă a tuturor dispozițiilor din lege (Decizia nr. 991/2008 referitoare la obiecția de neconstituționalitate a Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 94/1992 privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi, republicată, publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 682 din 06 octombrie 2008).

De asemenea, Curtea a constatat că, „în cadrul acestei proceduri, reexaminarea legii de către Parlament trebuie să se restrângă la obiecțiunile menționate în cererea Președintelui României iar, în situația în care se dă o altă redactare unor texte sau se completează legea cu noi reglementări, urmează să se asigure corelările necesare cu textele care au făcut obiectul cererii Președintelui României” (Decizia nr. 81/2013 asupra admiterii obiecției de neconstituționalitate a Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor, în ansamblul său, precum și, în mod special, a dispozițiilor art. I pct. 3 (referitoare la modificarea art. 7) și ale art. I pct. 14 (referitoare la introducerea art. 191) din lege, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 136 din 14 martie).

Nu în ultimul rând, Curtea Constituțională a precizat că „cererea formulată de Președintele României în temeiul art. 77 alin. (2) din Constituție are ca efect reluarea procesului legislativ, cadru în care Parlamentul poate modifica sau completa legea în sensul cerut de Președinte, poate menține legea în forma adoptată inițial sau, dimpotrivă, ținând seama și de punctul de vedere al Președintelui, o poate respinge.” (Decizia nr. 30/2016 asupra admiterii sesizării de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 137 alin. (3), (4) și (5) din Regulamentul

Camerei Deputaților, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 117 din 16 februarie 2016).

Referitor la Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 96/2016 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniile educației, cercetării, formării profesionale și sănătății, Președintele României a cerut Parlamentului reexaminarea dispozițiilor art. I pct. 1, pct. 4-7, pct. 9, pct. 11, pct. 13, pct. 17, pct. 18, pct. 22, pct. 26; totodată, pentru rațiuni de corelare a normelor, s-a solicitat și reanalizarea art. I pct. 1 și 2 corelat cu art. I pct. 9 și 11, precum și a art. I pct. 28 corelat art. I pct. 18. Din analiza textului legii deduse controlului de constituționalitate rezultă că Parlamentul a adoptat legea menționată cu încălcarea limitelor impuse prin cererea de reexaminare. Astfel, au fost introduse, eliminate ori modificate norme, deși nici textele respective și nici problematica ridicată de acestea nu au făcut, nici direct, nici indirect, obiectul cererii de reexaminare, după cum urmează:

- art. 223 alin. 12¹ din Legea nr. 1/2011 (art. I pct. 11 din lege), ce nu a făcut obiectul cererii de reexaminare, a fost modificat; semnalăm că prin cererea de reexaminare, Președintele României a formulat critici cu privire la art. I pct. 11 din lege ce vizau însă dispozițiile art. 221 alin. (8) din Legea nr. 1/2011;

- art. 254 alin. (14) din Legea nr. 1/2011 (art. I pct. 14 din lege), ce nu a făcut obiectul cererii de reexaminare, a fost modificat în sensul că pentru candidații care nu au dobândit definitivarea în învățământ, cadre didactice debutante, și au ocupat un post didactic vacant, prin concurs național, organizat în condițiile metodologiei prevăzute de lege, directorul unității de învățământ încheie contractul individual de muncă pe o perioadă determinată de 3 ani cu posibilitatea prelungirii până la 6 ani; menționăm că în forma inițială legea prevedea posibilitatea încheierii acestor contracte individuale de muncă pe o perioadă determinată de un an;

- art. VIII alin. (3) din O.U.G nr. 96/2016 (art. I pct. 31 din lege), ce nu a făcut obiectul cererii de reexaminare, a fost modificat în sensul în care școlile doctorale în funcțiune sunt considerate acreditate până la realizarea procesului de evaluare periodică, dar nu mai târziu de data de 1 octombrie 2020; în forma inițială a legii, termenul era 1 octombrie 2019;

- art. 361 alin. (5) din Legea nr. 1/2011 (art. I pct. 19 din lege), ce nu a făcut obiectul cererii de reexaminare, a fost modificat în sensul eliminării posibilității studenților și absolvenților care au fost înmatriculați la specializările sau programele de studii intrate în lichidare de a-și finaliza studiile la specializări sau programe de studii autorizate să funcționeze provizoriu; această problemă nu a făcut obiectul reglementării legii transmise la reexaminare și, în consecință, nu a făcut obiectul cererii de reexaminare

- art. II pct. 3 și 4 cu referire la art. 32 alin. (2) și (4) din O.U.G. nr. 75/2005 (art. I pct. 24 și pct. 25 din lege) au fost introduse în lege după reexaminare, fără nicio legătură cu obiecțiile formulate în cererea de reexaminare;

- din forma legii adoptate după reexaminare au fost eliminate mai multe texte ale art. I care nu sunt legate, sub niciun aspect, nici direct, nici indirect, de solicitările formulate prin cererea de reexaminare: art. I¹ din O.U.G. nr. 96/2016 (art. I pct. 21 din lege); art. IV pct. 3, respectiv art. 24 din O.G. nr. 129/2000 (art. I pct. 27 din lege), precum și art. IV pct. 7 din O.U.G. nr. 96/2016 (art. I pct. 29 din lege).

În aceeași idee a depășirii limitelor cererii de reexaminare menționăm că la art. 158 alin. (2¹) și (2²) din Legea nr. 1/2011 (art. I pct. 6 din lege) se adaugă un nou subiect de drept care poate organiza școli doctorale, respectiv Academia Română, subiect de drept care nu a fost avut în vedere nici la momentul adoptării legii înainte de a fi trimisă la promulgare și nici nu a fost vizat prin cererea de reexaminare. În același sens, considerăm că sunt încălcate dispozițiile art. 77 alin. (2) din Constituție prin faptul că reformularea după reexaminare a art. 4 din Legea nr. 288/2004 (art. I pct. 26 din lege) excede cererii de reexaminare întrucât vizează și studiile de inginerie.

Considerăm că prin adăugarea, eliminarea sau modificarea unor articole ale legii în cadrul procedurii de reexaminare, fără vreo legătură cu solicitările formulate de Președintele României, Parlamentul a depășit limitele investiției. Acest aspect este de natură să antreneze neconstituționalitatea legii în ansamblu întrucât toate aceste intervenții legislative fac ca legea rezultată să fie practic altă lege decât cea care a fost trimisă inițial la promulgare. În acest sens este și jurisprudența constituțională (Decizia nr. 355/2007 referitoare la constituționalitatea Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 3/2000 privind organizarea și desfășurarea referendumului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 318 din 11 mai 2007; Decizia nr. 81/2013 asupra admiterii obiecției de neconstituționalitate a Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor, în ansamblul său, precum și, în mod special, a dispozițiilor art. I pct. 3 (referitoare la modificarea art. 7) și ale art. I pct. 14 (referitoare la introducerea art. 191) din lege, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 136 din 14 martie).

3. Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 96/2016 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniile educației, cercetării, formării profesionale și sănătății a fost adoptată cu încălcarea dispozițiilor art. 1 alin. (5) din Constituție

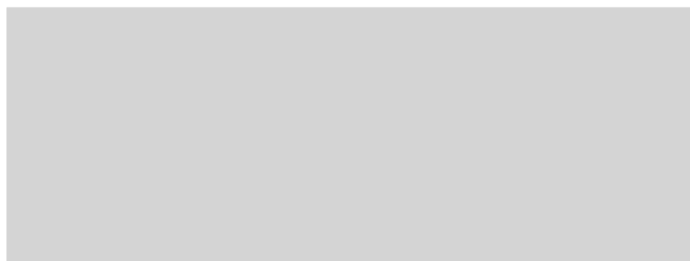
În ceea ce privește dispozițiile art. I pct. 21 din legea supusă controlului de constituționalitate, art. 16 al O.U.G. nr. 75/2005 privind asigurarea calității educației este completat, printre altele, cu dispoziții care vizează remunerarea membrilor Consiliului ARACIS și a personalului angajat, a evaluatorilor și a altor colaboratori externi. În primul rând, se stabilește faptul că regimul și principiile privind remunerarea persoanelor enumerate mai sus, deci și a personalului angajat, se stabilesc prin regulament propriu al ARACIS. În al doilea rând, în baza acestui regulament propriu, Consiliul ARACIS hotărăște nivelul remunerării. Nu în ultimul rând, nivelul remunerației membrilor Consiliului ARACIS și a personalului încadrat în această autoritate nu poate depăși nivelul remunerației stabilite pentru funcțiile de conducere din învățământul superior. Considerăm că aceste dispoziții încalcă art. 1 alin. (5) din Constituția României atunci când se referă la personalul angajat al acestei autorități. Pe de o parte, instituie o derogare nejustificată de la dispozițiile Legii nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, legea-cadru în materie, ce stabilește regimul și principiile privind remunerarea persoanelor plătite din fonduri publice. Pe de altă parte, norma este lipsită de claritate, precizie și predictibilitate întrucât nivelul remunerației pentru personalul angajat este stabilit prin raportare la nivelul remunerației acordate unor funcții de conducere din instituțiile de învățământ superior. Or, întrucât nu sunt precizate care sunt aceste funcții de conducere se poate ajunge la situația în care anumite categorii de personal din cadrul ARACIS să aibă o remunerație la nivelul anumitor funcții de conducere din învățământul superior și alte categorii de personal din cadrul ARACIS să aibă o remunerație diferită, raportată la nivelul altor funcții de conducere.

Lipsite de claritate sunt și prevederile art. I pct. 26 din lege. Astfel prevederile art. 4 alin. (1) din Legea nr. 288/2004 au același conținut normativ cu actualele prevederi ale art. 1 alin. (1) din aceeași lege, ceea ce creează un paralelism legislativ. De asemenea, cele 7 noi alineate introduse în conținutul art. 4 din Legea nr. 288/2004 nu sunt corelate cu Sistemul european de credite de studiu transferabile (ECTS). Astfel, normele nou introduse după reexaminare sunt lipsite de predictibilitate nefiind corelate cu actualele dispoziții ale art. 15 alin. (1) din Legea nr. 288/2004, care prevăd că aplicarea în toate universitățile a Sistemului european de credite de studiu (ECTS) este obligatorie. Totodată, norma de la art. 4 alin. (1)⁷ este neclară întrucât pentru studiile de farmacie nu se precizează dacă este vorba despre primul ciclu de învățământ sau despre un ciclu de învățământ cumulat.

Art. 223 alin. (12¹) din Legea nr. 1/2011 (art. I pct. 11 din lege) prevede că universitățile de stat pot fi finanțate și de către autoritățile publice locale, spre deosebire de forma inițială a textului în care se preciza faptul că universitățile pot fi finanțate și de către autoritățile locale. Pe de o parte, o astfel de modificare excede limitelor reexaminării întrucât acest articol nu a fost vizat de respectiva cerere și, pe de altă parte, creează premisele unei discriminări în favoarea universităților de stat prin raportare la universitățile particulare.

Cu caracter general, legea ignoră normele de tehnică legislativă privind unitatea de redactare a actului normativ și astfel vine în contradicție cu dispozițiile art. 1 alin. (5) din Constituție. În acest sens, învederăm faptul că Legea de aprobare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 96/2016 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul educației, cercetării, formării profesionale și sănătății abrogă diferite dispoziții normative, făcând referire fie la anumite puncte din cuprinsul Ordonanței aprobate, fie în mod direct la actul normativ de bază, modificat de aceasta. De exemplu, art. I pct. 1 și 2 din legea supusă controlului de constituționalitate vizează abrogarea nemijlocită a art. 49 alin. (1), (2) și (4) și a art. 49 alin. (2¹) și (2²) din Legea educației naționale nr. 1/2011, pe când pct. 9 al legii abrogă pct. 6, care are însă ca obiect, de asemenea, tot modificări asupra Legii nr. 1/2011. În mod similar, la art. I pct. 22 din lege se abrogă pct. 1 al art. II. Această situație creează confuzie și permite interpretări diferite privind forma în vigoare a actului de bază modificat, generând astfel impredictibilitate în aplicarea textului normativ la care ne raportăm.

În considerarea argumentelor expuse, vă solicit să admiteți sesizarea de neconstituționalitate și să constatați că Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 96/2016 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniile educației, cercetării, formării profesionale și sănătății este neconstituțională în ansamblu.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS WERNER IOHANNIS